

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Városi közgyűlés.

Zombor sz. kir. város közönsége folyó évi január hó 31-én tartotta ez évi első közgyűlését, melyen a bizottsági tagok szép számmal jelentek meg.

A közgyűlést Sándor Béla főispán azzal nyitotta meg, hogy figyelmeztette a törvényhatósági bizottságot, miszerint köteles a pénztárt váratlanul is megvizsgálni, mire a rovincsolás meg-
ejtésére dr. Falcione Nándor, Karakasevits Mili-
voj és Bittermann Nándor biz. tagok küldettek ki.

Erre a polgármester terjesztette elő szokásos jelentését, mely a következőképp hangzik:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Legutóbbi rendes közgyűlésünk mult hó 11-én volt, mely rövid idő óta különösen felemlítendő mozzanat városunk közigazgatási ügymenetében nem fordult elő.

I. A tisztviselők tevékenységét kitéríteti azon kör-
ülmény, hogy az 1894. év folyamán a mult hó végeig:

1. A tanácsi iktatóba érkezett 16078 ügydarab, melyek mind elintéztettek.

2. Az árvászek iktatójába érkezett 1894. évben mult hó végéig 3003 drb, ebből elintéztetett 2968 drb, elintézetlen még 35 drb.

Ezen különben is esekély hátraleköt eléggé indokolja azon körülmény, hogy az egyik árvalgyi referens már több mint egy év óta még mindig a városi főkapitányi állásra van helyettesítve, Vukicsévits Péter tanácsnok pedig több ideig beteg volt.

3. A városi rendőrkapitánysághoz az 1894. év folyamán mult hó végéig beérkezett 9671 drb, melyek elintéztettek mind.

4. A községi bírósághoz érkezett 1894. év folyamán mult hó végéig 2285 drb, elintéztetett mind.

II. A város házi- és adópénztárt mult hó 29-én kötelesegszerűleg váratlanul Jakobsits Mihály és Frey Imre bizottsági tag urakkal rovincsoltam; a kezelés és pénztári állapot megfelelőnek rendben találtattam.

III. A város közegészségügye a tisztí főorvos jelentése nyomán a mult hóban kevésbé kielégítő volt, a gyermekhalandóság pedig kedvezőtlen adatokat mutat.

A beállott hideg és nedves időjárás folytán a körmozgalom élénkebb volt, különösen a heveny és lobos tüdőhurutok esetei szaporodtak. Ronesoló toroklob és hőkhurut gyakrabban, az influenza pedig szörványosan fordult elő. Az iskolába járó gyermekek egészségi állapota nem volt kifogásolható, habár egyes bevenyfertőző esetek felmerültek.

Orvosrendőri szempontból a piaci élelmi cikkek és a koresmaüzletek vették vizsgálat alá; a bor minősége egy ízben kifogásolott.

IV. A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. t. c. végrehajtása iránt kiadott m. kir. földmívelésügyi miniszteri rendelet azon intézkedése ellenében, hogy a város a törvény és rendeletnek megfelelő

uj mezőőröket alkalmazzon, a városi tanács tekintettel arra, hogy a mezőőrök szerződési alkalmazottak, kik tehat egyszerűen el nem bocsájtathatók, 14191/1894. szám alatt felterjesztést intézett, minek folytán a földmívelésügyi miniszter ur öngyméltósága 1894. december 16-án 75309. szám alatt kelt rendeletével megegyedte, hogy a város határában alkalmazásban levő mezőőrök javadalmazása 1895. november 1-ig a jelenleg szokásban levő rendszer szerint történjék, illetve hogy a már szolgálatban levő mezőőrök alkalmazási módoszatai 1895. november 1-ig változatlanul maradjanak. — A mezőőrök a bivatkozott miniszteri rendelkezés vétele után szabályszerűen újra feleskettettek, szolgálati könyvvel és szolgálati jelvényvel elláttattak.

Hangoztatta ezek után a polgármester még, hogy a mezőőrök intézményét teljesen újra, a szükség követelményeinek megfelelően szándékozik szervezni.

A közgyűlés egyhangulag tudomásul vette a jelentést.

A városi költségvetést a belügyminiszter jóváhagyta, tehát a pótdadó ismét 40% lesz.

A polgári loavató bizottság elnökévé Konyovits Jusztin választott meg s a főispán becsü-
sökké kinevezte Terezy Mór, Vuits A. Miklós és Fernbach Péter biz. tagokat, állatorvossá Matzitz Lajos városi állatorvost.

Báró Bánffy Dezső miniszterelnök értesítette a várost az ő és miniszter társai kinevezetéséről, hasonlóan tudatták kinevezetésüket Dániel Ernő, dr. Wlassich Gyula és Perczel Dezső miniszterek. A közgyűlés tisztelettel tudomásul veszi a leiratokat, elhatározta, hogy üdvözlő föliratot intéz a miniszterekhez.

Fratricevits Aszt Vince dr. eme határozatot ellenezte, „mert nem tudjuk, milyen lesz az új miniszterium, tehát bizalmat előre ne szavazzunk.“ A közgyűlés azonban Sándor Béla felvilágosító nyilatkozata után, mely szerint itt nem politikai bizalomnyilvánításról, hanem egyszerű üdvözlésről van szó, nagy többséggel mondta ki a határozatot.

Sándor Béla, Jakobsits Mihály és dr. Molnár Gyula virilisták lemondtak eme jogukról; helyükbe Vukicsévits Gy. Miklós és Loógo József hivatnak be. Az időközben meghalt Szemző János helyébe pedig behivatik Jankovits János póttag.

A városi pénzek a régi gyakorlat szerint megint részben a zombori takarékpénztárban és részben a zombori kereskedelmi és iparbankban helyeztetnek el.

A Falcione Gyula-féle ösztöndíj Kapp János joghallgatónak adományoztatott.

A város villamos közvilágítása ügyében, mint már említettük, a kiküldött bizottság előterjesztést tett, mely szerint a belváros, a körutak és a bajai ut világitassék csak meg villamos fényvel.

Koczkar Zsigmond biz. tag indítványozta, hogy hatalmaztassék föl a kiküldött bizottság arra, miszerint a pályázatot olyképen hirdesse meg, hogy esetleg csupa ívlámpák alkalmaztassanak. Dr. Grüner Samu, Gergurov Milán, dr. Gertinger Pál, Paul Kálmán, dr. Molnár Gyula bizottsági tagok és Schlagetter Gyula polgármester, valamint Sándor Béla főispán hozzászólása után a közgyűlés elfogadta az állandó választmány azon határozatát, mely szerint a pályázat a belvárosra, körutakra és a bajai utra vonatkozólag hirdettessék meg, de egyszersmind olyképp, hogy esetleg csak ívlámpával történjék a világitás. A villamos világitás behozatala esetén a belvárosi petrolcumlámpák a külvárosoknak még mintegy 40 megvilágítatlan utcájába kerülnek.

A kórházi vállalkozó által jogtalanul fölvevett 1050 frt beutalványoztatik a kioszk alapba, ugyszintén beutalványoztatik a szépészeti alapon lévő összeg is és így a kioszokra szükséges pénz együtt van. Egy bizottság küldetett ki, hogy az építkezés előkészületeit tegye meg.

A közgyűlés elhatározta, hogy a színház jövő évi idényére a pályázat haladéktalanul meghirdettessék. Ennél a tárgynál több bizottsági tag felszólalt s a mostani társulatnak gyöngéit hozva fel, mind azt óhajtják, hogy jövőre óvatosabban kell eljárunk s olyan társulatot szerződtetni, a mely igényeinknek megfelel. Paul Kálmán bizottsági tag főleg az operette-előadások gyöngéire hívja fel a törvényhatósági bizottság figyelmét.

Mi a magunk részéről újlag hangoztatjuk, hogy a színházi bizottságnak nem szabad elmulasztania, mikép egy jól szervezett társulatra vonatkozólag a kellő garanciákat megszerezze.

A város közönsége elhatározta, hogy a budapesti „Bács-Bodrogh vármegyei kör“ alapítótagjai sorába lép.

A „BÁCSKA“ tárcája.

A te szemöld.

*Szebbek, mint az ég csillagai,
Szebbek a te két szemöld;
Boldog, kire szelid fonyók
Csak egyszer is red esik.*

*Az a néma csillagsugár
Oly hidegen tekint rám,
Hej! de a te két szemöldben
Vigaszt lelek, szép kis leány.*

*A csillagszín csak káprázlat,
Ninesen abban semmi élet;
De szemöldnek ragyogása
Édes beszéd, szép költészet.*

*Pillantásod mindenható:
Fájdalmat, vagy gyógyírt hozhat,
Töle függ, hogy mi lesz részem:
Örök élet, vagy kárhozat!*

Hispanusz.

PETROVICS KATALIN *)

Szerdán — az elmúlt heten — a bács-petrovicsellói kis parasztlányok örömmel látták, hogy nincs iskola. A tanterem tires, a búbos fütetlen, a tanító kisasszony nem irt a táblára semmit.

A nagycsizmás lányok egy kicsit játszottak, a míg valamelyiknek az okosabbak közül eszébe jutott, hogy beszédbe ereszkedjék a tanítóné cicájával, a ki kedvetlenül nyújtózkodott a búbos vállán:

— Hé, hol a kisasszony?

A macska leugrott és miákolva menekült az ajtó elé, a mely a tantermet a tanítóné lakosztályával össze-

*) Herceg Ferenc lapjából az „Új Idők“-ből vettük ezen, a megynket közelről érdeklő és aktuális novellát.

kötötte. Egy bátor leány kinyitotta neki az ajtót és akkor látták, hogy a kisasszony még fekszik. Sőt alszik is még és nem ébred, hiába kántálják el neki a dicsértessék a Jézus-Krisztust. A macska felugrik a párnájára, a feje mellé és onnan néz szét kibívóan és haragosan. Mindhiába, az alvó ott fekszik mozdulatlanul, dacos, elkeseredett, fehér arca körül fekete haja összekuszálva, mint egy raj kigyó, a mely elvégezte munkáját és nem tud mozdulni többé.

— No a kisasszony meghalt! jegyezte meg az asztaloslány. Csak azt nem értették, mért van akkor felöltözve? A nyakán kék szalag, a kezén keztü, a virágos kalapja kikészítve a székre. Egy kis szemtelen birizgálta, többen szerették volna felpróbálni. De az asztaloslány elkialtotta magát:

— Ni, megmozdul!

Megijedtek, szétrebbentek, apró lépéseikkel egy óra alatt tele lett a falu sima hőmezője, a halott házak előtt, a néptelen utcákon valami élet jelentkezett, a rác templom esengetyűje megszólalt:

— A kisasszony meghalt, meghalt a kisasszony!

A kutyák ugattak, a hol disznóval bántak, megállították a bárdot, baláleset vagy szerencsétlenség, nagyobbára csak nyáron szokott a faluban történni, télen enni és aludni kell. A halotti esengetyű megzavarta az álmot, a míg egyszerre hirtelenében a szava elfogyott, félbenmaradt.

Nagykendős öreg asszonyok jelentek meg a havon és siettek egymásfelé, az iskola felé:

— Óh, óh, óh! Hát a kisasszony megölte magát.

Zomborból jött ide, egyenesen a tanítónéképzőből. Petrovics Katalinnak hitták, husz éves és azt mondják: igen szép volt. En nem ismertem, nem is sejtettem, hogy van a világon, a faluját nem tudom hol van, a száraz esetét olvastam tegnap valamelyik napi újságban. Nem is tudom, a Petrovics Katalin dolga mért csinál oly mozgalmat a fantáziában és én, a kinek mesterségem, hogy megható eseményekkel foglalkozzam, de meghatva ne legyek: mit akarok a falusi öngyilkos leánytól.

Hát megölte magát! Mert nem izlett neki az élet,

mint nem esik jól a világ annyi meg annyi százezer művelt leányának, a ki pórias viszonyok közé került. Nem tudott megmaradni a világban, mint nem tudnak megállani azok a lányok, a kik magukra vannak hagyatva, kenyérkeresetre utalva, férfiszerepre kárhoztatva, a mikor hiába minden tudományok, minden elhatározások, csak lányok, szegény gyenge lányok! Mily retentő gondolat: egyedül! A világban úgy félnek, mint az ijedős gyerek az ismeretlen sötét szobában. Összefogják szoknyájukat, mert ime: a férfiak dühös komondorokká változva, morogva veszik őket körül és fenyegetőznek, hogy letépi ruhájukat!

Nagy rajokban menekülnek a halálba. Szinte látom, a mint összefogódkodva mennek. Szépen felöltözve, virággal a kokett-hajukban, megkékült ajkukon dac vagy elhalt szitok a férfiak ellen, a férfítársadalom ellen, a mely nyomorult, konfuzus állapotában hol férfiaknak kívánja, hol lányoknak parancsolja őket, kenyeret ad a kezükbe és így szól:

— Itt van, az enyemből adom, csókolj kezet! Aztán légy vén professzor és naiv fiatal leány!

Az én szép Petrovics Katám, úgy látszik, nem fogadta meg a szót. Nem tudta. És beleállott a koszoruba, összefogódkodott a nagyvárosi lányokkal, a tulérzelmes hervadt szökekkel, a nagy fekete szép leány.

Bizonyára nem egy nap elhatározása volt, kizködött a míg kinyújtotta kezét a szerencsikás pohár után. Felöltözött, irt az anyjának, engedelmet kérve, hogy hiába tanította, többé nem küldheti neki a havipénzt. Volt-e még valaki, a kinek írnia kellett? Bizonynyal, de talán még nem tudta a nevét. És hogy nem fogja megtudni soha, — ez lehetett az utolsó percek legnagyobb fájdalma. De azt is eltompította az elhatározás. A rossz paraszttasszonyok házimérgét, a szerencsikát — mást keresett, de nem tudott keríteni — fogta és megitta. A poharat letette a Lubrich nevelésánára, a mely kinyitva fektűt éjjeli szekrényén, tegnap még olvasta, hogy kell nevelni a kis parasztlányokat, hogy boldogak és erkölcsösek legyenek!

Félek, hogy félreértetek. Nem a férfiak, mert

A zombori szerb dalárda zászlószentelési ünnepélye.

Ünnepnapja volt a múlt vasárnap a zombori szerb dalárda Vukicsévi Sziidi, Miklósné, élete tavaszán elhunyt kedves leánya Sziidi emlékére e dalárdát, melynek a megboldogult lelkes és buzgó tagja volt, díszes zászlóval ajándékozta meg. A zászlónak felszentelése folyó hó 27-én, vasárnap ment végbe, az általunk már közölt program szerint.

Reggeli 9 órakor gyülekeztek a dalárda tagjai és a meghívott vendégek a gör. kel. egyházközség termében. A meghívott egyetemen közül egyedül a polgári kaszinó egyetemi dalárdája jelent meg körülbelül 30 tagja képviselőjében, a magyar olvasókört Trischler Ferenc igazgató képviselte. Fél 10 órakor ünnepélyes istentisztelet tartottak a Szent-Györgyről c. templomban, a hová a dalárda és vendégei a felszentelendő zászló alatt vonultak fel. Az ünnepélyes istentiszteleten — a melyen főtisztelendő Kupuszárevits Lyubomir esperes az összes zombori, kel. lelkesek segédkezése mellett celebrált — a dalárda jól betanult és fegyelmezett vegyeskara énekelt egyházi dalokat. Az istentisztelet végén az egyetemi zászló szenteltetett fel az előírt formalitások megtartása mellett, a mely egy rövid ima felolvasásából és a zászlónak szenteltvízzel való beecskendezéséből állott.

A templomból a felszentelt zászló alatt visszatért a dalárda és vendégei az egyházközség nagyermebé, a dalárda diszközgyűlésére. Maximovits Szilárd, a dalárda érdemes és kedvelt elnöke a közgyűlést megnyitván, felolvastott Vukicsévi Sziidi Miklósné levele, a melyben az elnökséggel tudatja ajándékozási szándékát és a dalárdát ez ajándék elfogadására kéri fel. Elnök ezután röviden előadja az ünnepély előzményeit, a zászló elfogadása iránt megtett lépéseket, a dalárda őszinte hálójának kifejezésre való juttatását, majd azután azt az egyhangulag határozottá emelt indítványt terjeszti a közgyűlés elé, hogy a dalárda írásbelileg is kiváló hálóját fejezze ki a nemeslelkű ajándékozonak, fejezze ki továbbá őszinte és mély részvétét az adományozó kedves leányának, e dalárda közkedveltségnek örvendő tagjának korai elhunytán.

Következett ezután a dalárda elnökének beszéde, — e minden tekintetben mesteri beszédet egész terjedelmében nem közölhetjük, csak egyik-másik helyének reprodukálására szorítkozhatunk. Röviden foglalkozván a dalárda történetével, áttér az elnök a dal természetének általános méltatására, majd annak hatásáról nyilatkozik, megemlíti, hogy ha más népnél is, de különösen a szerb nemzetnél döntő szerep jutott a dalnak, a mely a szerb szomorú és válságos napjaiban vigasztaló, bátorító, lelkesítő hatással volt a nemzetre.

Ezután lendületes szavakban sorolja elő Vukicsévi Sziidi e dalárda lelkes és buzgó tagjainak az érdemeit. Ha az egyes — így folytatja szavait — ki életét egyházi közbiztosításának szentelte, bevégezve a földi pályát, kihívni ment, sírját családja állja körül és visszatérve a multra, a mely az elhunyt munkássága által derült és örömteli vala, szemében könnyek ragyognak és az elhagyott család áldást mond kedves halottja felett. De vannak lények, kik dicőbb és örömtelenebb pályán haladtak az életen és szívük egész hatalmával csak a közzé, csak a közéletet ölelve körül, családi kört nem hagynak maguk után, mely emlékeket feuttartanak. Midőn ily lélek száll sírjába, méltó, hogy a közéletnek azon tagjai, kinek az elhunyt hatalmas tényezője volt, gyászoltsanak magukra, nem csak mert egész életét a közzé és közéletnek szentelte, az egész társadalom bánatára érdemes, de mert jó, ha mindenki látja, hogy tettei a társadalom által nem felejtettek el és a jó bizoni, a gonosz remegni tanuljon a közzélelménytől, mert jó emlékoszlopokat rakni a jövő nemzedeknek utmutatón, mert jó kijelölni a helyeket, hol nemes szívek végálmukban megpihennek.

Ilyen volt ami halottunk; élete egész valóját e dalárda ügyének szentelte, ritka odaadással, ritka buzgósággal fáradozott e dalárda ügyének előmozdításán. Egy év, egy hosszú év múlt el, amióta szeretett tagunk

azokkal ez ügyben édes-keveset törődöm. A mit itt írok, az nem novella és nem mind valóság. Az eset maga igaz, ha egy-egy részletét ki is színezi a fantáziám. A lapok tegnap megírtak: a petrovicskai tanítóné megölte magát, mert a fiuk tanítója azt mondta rá, hogy — nem jó leány. Egyáltalán ez a névtelen gazember nem hagyta beken a mi névtelen hösnönket...

Az olvasó itt talán valami regényt sejt. Nem, nincs itt semmi más, mint nyomorúságos próza! A Petrovics Katalin könnyes kegyerét másnak szánta a férfi és nem tudta bekén elviselni, hogy a leány kiköltözte mégis. Megválasztották. Jó Isten, az a megválasztás! Hallottak-e már önök arról, a mikor egy leány a férfiaknál állásért jár? Volt-e nőrokonuk, a ki ebben a nyomorúságos helyzetbe került valaha? És sirt-e az önök előtt vagy nevetett — a mi még rosszabb — elbeszélvén a befolyos, böles és jóakaratu emberekhez való kálváriajárását.

Petrovics Katalin is bizonyára korteskedett. De mit tegyen diplomájával, ha már megszerzte? Oh bizonyára szívesebben kötözött volna pergamenttel befőtött a maga háztartásában, mert ilyen gyengek ezek a leányok, ha akarmily tudományosak is, még mindig nem adnak egy közepes ferjét, akár egy egyetemi tanári székert. De nem kellett a tanítónő senkinek, bár szép volt és fiatal s megtette azt a könnyelmű lépést, hogy megválasztatta magát és önálló állást vállalt egy félre-eső faluban.

Es nem volt talán gardedámja se, ha csak annak nem neztünk egy éhes, sovány állatot, azt a macskát, melyet az elbogyott tarteremben talált, a mikor abba mohó tettvágygyal benyitott.

Elég is lesz talán a siránkozásból! Voltaképen mit is akarok? A fenséges főhercegnő, Mária Valéria, a ki nem hiába hogy verseket csinál: okos és értelmes asszony, tisztába hozta az egész kérdést. Nem régen, a mikor a budapesti angolkisasszonyoknál volt, megmondta: — Sok a tanítóné, kevés az iskola!

A tanítónő sok, az iskola kevés, — ez az egész! Szegény leányok, jó családból valók, a kik nem remélik a nagy szerencsét, hogy valami nagylelkű ur elretársának választja őket valaha: megrohanják a pályát. Szülők, a kik félnek az elszegényedéstől, anyák, a kik

sirba szállt, de vajjon ki nem érzi újra kitörni a fájdalmat, midőn körülükbe lép és látja, hogy Vukicsévi Sziidi, ki arra annyi fényt árasztott, már abból kilépett; kinek nem jutna eszébe, midőn körülükbe lép, hogy itt egykor egy ifju nemes szív dalai hangoztak, ki serényen egyetlünk felvirágoztatásán fáradozván, méltán kiérdemelte, hogy örökké nemzedékről-nemzedékre emlékét őrizzük meg. S van-e ennél szebb jutalom a földön? Ki egy egyet felvirágoztatásának szentelte életét, nyugodtan néz a halál elébe, ha érzi, hogy emléke sírján túl élni fog kedvesei szívében és bármily csekély és fénytelen legyen is a kör, ő meglegszik, hisz csak hol szeretett, ott élt, ott kíván halhatatlanságot az ember.

Majd ezután fejtegeti az elnök, minő fontos szereppel bír ez egyetemi zászló, amely e dalárda forrón szeretett tagjának emlékét van hivatta megőrizni, ki különben serény tevékenysége által ennél maradandóbb emlékszóbot állított fel magának, amelyet az idő romboló hatása sem fog soha lerontani. Felkéri a tagokat, hogy a dalárda ügye iránt kifejtendő tevékenységet illetőleg, volt tagtársukat, Vukicsévi Sziidi tekintsek példaképüknek, fejszenek ki ők is, mint elhunyt kedves tarsuk, minél nagyobb szorgalmat a dal művelése körül, mert csak így lehetséges, hogy az egyet folyton fejlődjék, amint hogy csak ily tagoknak, amilyen annyira szeretett elhunyt tarsunk is vala, odaadó, akadályokat és fáradságot nem ismerő munkássága tartotta fenn e dalárdát már majdnem 25 éven át. Vukicsévi Sziidi emléke buzdítsa mindig a tagokat a kellő tevékenység kifejtésére, ebből merítsenek mindig újabb erőt az e dalárda haladásának útját álló különféle akadályok leküzdésére. A zászló fehér színe az elhunyt ártatlanságát jelenti, ki ártatlan, ifju lelkeinek egész bevétel, rajongásig szeretet e dalárdát, — szt. Miklós és a Vízkereszt ünnepének a képe isten áldását jelenti, amelynek csak azok valnak részesei, akik között szeretet és egyetértés uralkodik, ép azért összhangzó, egyetértő munkásságra buzdítja a tagokat.

Végül köszönetet mond főtisztelendő Kupuszárevits Lyubomir esperes urnak, valamint a többi lelkes urnak, akik az ünnepélyes istentiszteleten való közreműködésük által a dalárda mai jelentőségétjes ünnepélyének a fényt emeltek. Köszönetet mond a vendégeknek, ki önösen pedig a polgári kaszinó dalárdájának. Az elnöknek e gyönyörű beszédét mely meglátottsággal hallgatta végig a tekintelyes számban egybegyűlt közönség.

Delután 2 órakor ismét a hitközség nagyermebében gyülekeztek a tagok és meghívottak, ahonnan fél három órakor vonultak ki Vukicsévi Sziidi sírjához. Elöl Birvasszky György — kit a dalárda választmányja zászlóvivőjének szemelt ki — az egyetemi zászlóval, ezután pedig a tagok és a dalárda vendégei, száma néve körülbelül 300 an. A sírnál a dalárda énekelt halotti dalokat, majd azután az egyet elnök meglátó beszéd kíséretében a dalárda nevében szép tubaróza koszorút helyezett Vukicsévi Sziidi sírjára. A koszoru rózsaszínű szalagjain a következő felirat volt olvasható: „Felejtetlen tagjának — a zombori szerb dalárda.“ Az elnök szép szavai, melyekben az elhunyt nemes vonásait kiemelte és a dalárda mely őszinte fájdalomnak adott kifejezést — a jelenlévőket mind mélyen megindították. A dalárda tagjai meglátottan, fájdalomtól megtörtén emlékeztek vissza hön szeretett tagtársukra, ki szép és kellemes énekével és dalaival annyiszor lelkesítette, élénk kedélyeivel annyiszor felvidította a dalárda tagjait.

A kegyelet e tetteinek befejeztével, visszatért a dalárda vendégeivel a hitközség nagyermebé, ahol az elnök köszönetet mondván a vendégeknek megjelenésükért, befejeztetnek nyilvánította az ünnepélyt.

Ujdonságok.

Nyugdíjazás. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Bogyó-Littvay Ilka bezdáni rendes közs. tanítónőt 20 évi tanítókodása után évi 290 frt nyugdíjösszeggel f. évi február hó 1-étől a tanítói nyugdíjpenztár terhére nyugdíjba helyezte. Az úresedésbe jött tanítónő állás 649 frt díjazással s 490 frtban megállapított állami

talán a maguk sorsán okulva függetlenül akarják lányaikat a férfaktól, szűkségből, számtátsból, hinságból: tanítónőnek képezik ki a kisasszonyokat. Különösen a férfaktól, a férjhezmeneteltől való függetlenítés gondolata lett az utolsó időben oly erős, hogy legiószámra küldi — és ildí — a jövendő anyáit a jövő gyermekei számára tanítónak és nevelőnek. De hol hozzájuk az iskola — és hol lesz a gyerek?

Bocsánatot az élcféléért. A következtetésekben tovább mentem a kelleltéül. A komor szűkség, a férfiak ellen való dac erősödő gondolata: mindbiába. Egy leány beszélte nekem, hogyan tanulnak ők a felsőbb iskolában. Almodnak a tanulmányaikról. Különösen a világhistoriát folytatják éjjelente, de valahogy sohase almodják azt, hogy hősök, hadvezérek vagy államférfiak, hanem hogy ezeknek a feleségei, jegyesei, vagy hozzájuk tartoznak bármí módon. Jön a király, meglátja őket, gyönyörű ruhába vannak öltözve, Matyás, Napoleon, akár Szechenyi István...

Petrovics Katalin is bizonyonyal ezekről almodott és ha öngyilkosság gondolata valaha megförgött fiatal elméjében: legalább is a Borgiák mérgére gondolt. És ébren egy állatemberrel volt találkozása, és valami rossz eselédől kellett elcsennie a mérgek legutolsóját, a szeressikát.

Most már temető árkaiban hó földi. Ő maga is olyan, mint fölötté a hó: leesezt, szép fehér volt, vége van. Nekem jól esett elbicsuztatnom; talán jog és ok nélkül. És érzem, hogy sok olvasó talán haragszik is már reám és számon kéri a társadalmi cikkből a szilárd következtetéseket. Mit akartam és mit akarok?

Igazán magam se tudom. Csak azt érzem, hogy verekedni szeretnék. De kivel? Silány férfakkal, a kik a szegény kis tanítónőt a halálba kergették? De hisz azok nem egyes emberek, hanem az egész világrend, a mely szintén nem oly nagy bűnös, mert érzi, hogy igaz-talan az egész asszonyi nem iránt. És az az évezredek hogyan helyre hozni, de hogyan kezdjen hozzá — de

Bródy Sándor.

nyugdíjazásait alappal február hó első felében lesz betöltve, melyre a pályázati kérvények a bezdáni községi iskolaszék elnökére dr. Fleckenstein Ferenc urna címeze február hó 10-ig küldendők be.

Farsangi dal- és táncestély. A zombori iparos dalárda saját pénztára javára 1895. évi február hó 2-án a „Vadászkürt“ szálloda összes termeiben farsangi dal- és táncestélyt rendez. Műsor: 1. Magyar népdalok: „Ha elmegyek nemsokára...“, „Jaj annak, ki feleséges...“, éneklí a dalárda vegyeskara. 2. „A vándor-énekesekek“. Előadva a dalárda két tagja által. A vándor-énekesekekhez használendő hangszer ifj. Csermák József ur által készült. 3. Böhm Max. „A mi az újságban van“. Éneklí a dalárda férfikara. 4. Wörle Hans. „Nap, hold és léggömb“. Tréfás hármas (terzett) előadják: Benyei József, Haasz Gyula és Csermák József urak. 5. Petöfi Sándor. „A vándor legény“. Szavaltat, előadja Gruda Pál ur. 6. Bergmann Ágost. „Népfelkelők“. Tréfás cantate, előadja a dalárda férfikara. Beléptídj: Személyenként 1 frt. Családjegy (3 személyre) 2 frt 50 kr. Karzat 1 frt. Jegyek előre válthatók: Szigetbi István ur kőfarago üzletében, Kollár József ur könyvkereskedésében és Mayer és Thum urak fűszerkereskedésében. Felülfizetésekközönnettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 8 órakor.

Jutalomjáték. Hétfőn ismét jutalomjáték lesz. A jutalmazandó Kisbontó Samu, társulatunknak egy türeklvő tagja. Színre kerül a „Löcsei fehér asszony“ c. színmű.

Polgári bál. A régi jó birnevű Szabadka-féle söresarnok vendéglőse folyó hó 9-én polgári bált rendez. Beléptí díj 50 kr. Kezdeté 8 órakor.

Halmay náluuk. Halmay, a szabadkai színtársulat igazgatója kérvényt adott be városunkhoz arra nézve, hogy engedtessek meg neki, mikép a színi évad után egész virágvásárnapig náluuk előadásokat tartasson.

Alapszabályszerű estély. A Tóth Kálmán-kör III. alapszabályszerű estélyt folyó hó 24-én, farsang vasárnapján fogja megtartani.

Szegedi művészek zeneestélye Ó-Kanisán. Nagyszámú és előkelő közönség jelenlétében zajlott le a kaszinó könyvtára gyarapítására folyó évi január 27-én a nagyvendéglő tánctermében rendezett és zártkörű táncmulatsággal egybekötött zeneestélye. A mulatság rendezésére egy kilenctagú rendezőszék alakult, mely céljait tüzte ki a művelt közönségnek egy élvezetes estét szervezni és a célt fényesen el is érte, sikerülvén az estélyen való közreműködésre megnyerni Kapossy Józsa urhölgyet, a szegedi színház első énekesnőjét, a szegedi vonónégyes tagjait, Liptay Károly urat, a Szegedi Híradó munkatársait, Luchkovitz Imre tilinkóművész urat. A műsor igen változatos volt összeállítva: kivitelezési magaslalon állott: 1. Haydn, vonónégyes (Allegro Serenade, Menuetto és Presto.) Előadták: Sommer Endre 1-ső hegedű, Niedermayer Antal 2-ik hegedű, Szögédi Endre viola, (a szegedi zenede illetve a tanítóképző tanárai) és Meák Gyula celló (műkedvelő).

2. „Mert is van Szerlem a világon?“ Humoreszj. Felolvasta: Liptay Károly ur. 3. „Baka kesergője“ hegedűn előadta Sommer Endre, zongorán kísérte Meák Gyula urak. 4. Schubert dalok. Énekelte Szögédi Endre, zongorán kísérte Meák Gyula ur. 5. Magyar népdalok. Tilinkón előadta Luchkovitz Imre ur. 6. Lortzing „Fegyverkovács“. Énekelte Kapossy Józsa k. a. s. ez a közönség szűnni nem akaró tapsa folytán megtoldotta még egy tüzről pattant, zamatos népdallal. 7. Komzák: Vonónégyes. Előadta a szegedi vonónégyes társaság. A vonónégyes művészi tökélyvel, roppant összetanultsággal, zenei ízléssel előadott darabait imaszerű áhítattal hallgatta a közönség s csak a játék végén tört ki a tapsvihar. Kapossy Józsa kisasszony, főnem ízléssel énekelte; énekét kitűnő mimikával adta elő. Ennek következménye volt az, hogy a közönséget egészen magával ragadta s énekét meg kellett toldania egy magyar népdallal, melyet igazi hűvvel énekelte. Jó volt Liptay Károly felolvasása is, kár azonban, hogy oly halkan olvasott, miszerint hangja a nagyteremben egészen elveszett. Kitűnő volt Szögédi Endre éneke, kísérve a jeles zongorajátékkal. Luchkovitz Imre tilinkójátéka pedig oly hatalmas tapsvihart idézett elő, hogy három darabbal kellett a műsort megnyújtania. A hangverseny befejezése után a művészek és a vendégek egy része társas vacsorához ült, a fiatal nemzedék pedig táncrekerkedett, s mindkét fél fáradságtól iparkodott megfelelni e nemű feladatának. A népes táncmulatságon nemcsak a helybeli közönség nótágjai vettek részt teljes számban, hanem a közel vidék szépeit is erősen képviselve voltak az estélyen. A közönség egyik-másik tagja oly kitartó volt, hogy akadtak olyanok is közöttük, kik csak a reggel 7 órai harangszóra indultak haza azon töprenkedvén, hogy reptül ily gyorsan el az éj?

Követésre méltó példa. A bezdáni olvasókör folyó évi január hó 27-én tartott közgyűlésében elhatározta, hogy Jokai Mór összes műveinek diszkidiását beszerzi az olvasókör számára.

Tisztújítás. Temerinből írja leveleznők: „A Magyar katb. községi kör“ az 1895. évre megválasztott tisztviselői a következők: Elnök Zittl Róbert prépost-plébános, disztag Fernbach Lajos, tiszteletbeli elnök Papik Miksa, alelnök Zsótér Ákos községi jegyző, igazgató Schváger János, jegyző Léb Filöp tanító, könyvtáros Pogács Lajos, pénztáros Mező Ferenc.

Értelemes hitközség. A jankováci zsidó hitközség méltányolni tudván ügybuzgó, derek tanítójának, Schiff Zsigmondnak, nehéz, testet-lelket ölü nemes munkáját: fizetését, — bár ez a községek nagy megerőltetésébe kerül is, ha tekintjük nagyon is szerény, finánciális állapotát, — 200 koronával felemelte.

Jótekményes táncestély. A bács-martonosi gör. kel. iskolaszék január hó 26-án, a szegény iskolás-gyermekek javára, táncmulatsággal egybekötött ének-és szavaltati estélyt rendezett. A szép sikertől szavaltatok és egybehangzó karénekek betanításában Filipovics Lyubica tanítónő fáradozott.

Asszonyi szörny. Veszedelmes asszonyi szörnyet fogott el az ó-becsei rendőrség özv. Sörös Istvánné személyében, kiről kitűnt, hogy fiatal leányokat bűn-és posvány utjára csal, s azután, ha szükséges, bűntök elpolástolásában segédkeztet nyujt nekik. Kaszás Űrse eseléd is az ő áldozata, a kit most súlyos betegen vittek a kórházba s itt vallomással derítette föl ez asszonyi szörnyeteg ocsmány működését.

Társaság. A zombori iparos dalárda saját pénztára javára 1895. évi február hó 2-án a „Vadászkürt“ szálloda összes termeiben farsangi dal- és táncestélyt rendez. Műsor: 1. Magyar népdalok: „Ha elmegyek nemsokára...“, „Jaj annak, ki feleséges...“, éneklí a dalárda vegyeskara. 2. „A vándor-énekesekek“. Előadva a dalárda két tagja által. A vándor-énekesekekhez használendő hangszer ifj. Csermák József ur által készült. 3. Böhm Max. „A mi az újságban van“. Éneklí a dalárda férfikara. 4. Wörle Hans. „Nap, hold és léggömb“. Tréfás hármas (terzett) előadják: Benyei József, Haasz Gyula és Csermák József urak. 5. Petöfi Sándor. „A vándor legény“. Szavaltat, előadja Gruda Pál ur. 6. Bergmann Ágost. „Népfelkelők“. Tréfás cantate, előadja a dalárda férfikara. Beléptídj: Személyenként 1 frt. Családjegy (3 személyre) 2 frt 50 kr. Karzat 1 frt. Jegyek előre válthatók: Szigetbi István ur kőfarago üzletében, Kollár József ur könyvkereskedésében és Mayer és Thum urak fűszerkereskedésében. Felülfizetésekközönnettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 8 órakor.

Család. A zombori iparos dalárda saját pénztára javára 1895. évi február hó 2-án a „Vadászkürt“ szálloda összes termeiben farsangi dal- és táncestélyt rendez. Műsor: 1. Magyar népdalok: „Ha elmegyek nemsokára...“, „Jaj annak, ki feleséges...“, éneklí a dalárda vegyeskara. 2. „A vándor-énekesekek“. Előadva a dalárda két tagja által. A vándor-énekesekekhez használendő hangszer ifj. Csermák József ur által készült. 3. Böhm Max. „A mi az újságban van“. Éneklí a dalárda férfikara. 4. Wörle Hans. „Nap, hold és léggömb“. Tréfás hármas (terzett) előadják: Benyei József, Haasz Gyula és Csermák József urak. 5. Petöfi Sándor. „A vándor legény“. Szavaltat, előadja Gruda Pál ur. 6. Bergmann Ágost. „Népfelkelők“. Tréfás cantate, előadja a dalárda férfikara. Beléptídj: Személyenként 1 frt. Családjegy (3 személyre) 2 frt 50 kr. Karzat 1 frt. Jegyek előre válthatók: Szigetbi István ur kőfarago üzletében, Kollár József ur könyvkereskedésében és Mayer és Thum urak fűszerkereskedésében. Felülfizetésekközönnettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 8 órakor.

Asszonyi szörny. Veszedelmes asszonyi szörnyet fogott el az ó-becsei rendőrség özv. Sörös Istvánné személyében, kiről kitűnt, hogy fiatal leányokat bűn-és posvány utjára csal, s azután, ha szükséges, bűntök elpolástolásában segédkeztet nyujt nekik. Kaszás Űrse eseléd is az ő áldozata, a kit most súlyos betegen vittek a kórházba s itt vallomással derítette föl ez asszonyi szörnyeteg ocsmány működését.

Asszonyi szörny. Veszedelmes asszonyi szörnyet fogott el az ó-becsei rendőrség özv. Sörös Istvánné személyében, kiről kitűnt, hogy fiatal leányokat bűn-és posvány utjára csal, s azután, ha szükséges, bűntök elpolástolásában segédkeztet nyujt nekik. Kaszás Űrse eseléd is az ő áldozata, a kit most súlyos betegen vittek a kórházba s itt vallomással derítette föl ez asszonyi szörnyeteg ocsmány működését.

elében lesz
ezdáni köz-
ere ne urra

A zombori
évi február
ben farsangi
népdalok:
ki felesé-
A vándor-
A vándor-
mak József
gban van.
Nap, hold
k: Benyei
5. Petőfi
ája Gruda
fás cantate,
melyenként
tarzát 1 frt.
kőfaragó
ésében és
Felülvezet-
taztatnak.

játék lesz.
ak egy tö-
sszony" e.

badka-féle
ált rendez.

dkai szin-
akhoz arra
szini évad
okat tart-

Kálmán-
n, farsang

O-Kani-
lenlében
folyó évi
ndezett és
stélye. A
g alakult,
élvezetes
sikerülvén

Kapossy
ekesnőjét,
y urat, a
re tilinkó-
szeallitva:
n, vonós-
Előadták:
Antal 2 ik
de illetve
kedvelő.)
umoreszk,
tesergője"
erte Meak
edi Endre,
népdalok.

Lortzing
a. s ezt
egtoldotta
Kozmák
társaság
szetanult-
ábitattal
ört ki a
izléssel

Eunek
egészen
nia ény
Jo volt
ogy oly
egészen
siserve a
kójateka
y három
greremény
gy része
k táncra
ott meg-
latságon
k részt
k erősen
k-másik
köztük,
ak haza
az éj?

vasokör
elhatá-
kladását

A „Ma-
alasztott
prepost-
elnök
o, igaz-
könyv-

idő hit-
tőjának,
és mun-
negeről-
finan-

artonosi
iskolás-
ének-
valatok
és Lyu-

yi ször-
tvánvé
tün- és
bűnik
Qrzesz
vittek
sszonyi

Táncvigalom. O-Becséről írja levelezőnk a következőket: Farsagunk legsikerültebb bálja vasárnap volt. Sikertült minden tekintetben. De ki is kétkelkedett volna e bál sikerén, mikor a magyar nők rendezték. A mit a nők kezükbe vesznek, azt nem kell féltünk soha sem, az kudarcot nem vallhat. A magyar nők mindenike befolyt a rendezésbe és így sikerülhetett az, hogy közel 500 frt bevétel volt. A cél, melyre a tiszta jövedelem fordították: a szegény és árva gyermekek segélyezése, a női szívek nemes érzelmét eléggé diéséri. De még szebb s magasabb betetőzést nyer e mozgalom, a „magyar nőegylet“ megalakításában, a mely ez összeget kezelni fogja. Már szombaton és vasárnap egész napon át nagy sürgős forgás volt a nők között. Vasárnap este görnyedéig megterhelt asztalok fogadták az érkezőket. Csinosabbal csinosabb leányok és menyecskék kínáltak és szolgálták föl. Ha gyönyörűség az evés, kétszeresen az volt itt, a hol kedves menyecskék, mosolygó leányok, mindmegannyi igéző szellemi a jótékonyoknak, kínáltak a szép asszony szívetle ételeket. És e piknik leg-nagyobb érdeme volt az, hogy nem volt kitéve senkinek az ilyenkor szokásos „jótékony zsarolásnak“. Mesés olcsóság volt! Husz krajcárért hatalmas adag sülteteket osztogattak. Mégis csak az elárúsított ételekből befolyt 167 frt. A kedélyes társas vacsora 7—9 óráig tartott. Ezután ki lett adva a jelszó: a kedves felszolgálók mulattatása, táncoltatása. Megkezdődött a tüzes, ropogós csárdás és tartott a tánc hajnali 4 óráig. Az első négyest 60 pár járta. Szóval e táncvigalom sikerben, kedélyességben, fesztelenségben páratlanul áll. A siker munkásai az összes magyar nők, mint rendezők, de mégis mint legbuzgóbbakat különösebben is ki kell emelnünk: Terék Károlyné, mint elnököt, Frenner Józsefné, mint a konyha fődirektort, Balaton Gezánné, mint a cukorsütemények főfelügyelőjét, Frenner Ferencné és Gerber Károlyné, mint pénztárosokat, Szűcs Jánosné, Révfy Gezánné, Gubánits Ferencné, Bárány Beláné, mint a kiszolgáló leányok vezéreit. Hat a leányokról mit írunk? Csak jót, csak szépet és dicsőretek s ezzel mindent elmondunk, hozzá legfőleg csak azt az óhaját csatolhatjuk, hogy magyar nőink összetartással, egymás iránti türellemmel minél gyakrabban rendezzenek ily sikeres mulatságot, ami nemcsak a szegénység nyomorán fog enyhíteni, de az annyira meglazult társadalmi életet is fel fogja egészséges irányban eleveníteni. —s.—

Társas vacsora. A bezdáni magyar asztaltársaság f. évi január hó 29-én egy minden tekintetben fényesen sikerült társas vacsorát rendezett. A vacsora előtt Werkner Matyas állatorvos a „Légy“ című monologot adta elő oly kitűnő precizitással, hogy a közönséget állandó derült kedélyhangulatban tartotta, vacsora után pedig Tittr Jenő aljegyző szavalt a „Légy“ című technikával Gyulai Pal „Pókainé“ című költeményét, melynek egyes megrázóbb jelenetei szintén melyen lekötötték a hallgatóság figyelmét s különösen a gyengébb nemét. Mindkét műkedvelő jól megérdemelt tapsok s ovációkban részesült. Végül még Mayer János segédjegyző tartott felolvasást, a saját szeremenyű „Szalonna tragédiája, vagy a deák stikli“ című humoros elbeszélését adván elő. Azt is konstatáljuk, hogy ily kedélyes, fesztel s bátran mondhatni családi jellegű disztinált társaság már rég nem volt együtt Bezdánban. A vacsorát természetesen, hogy tánc követte s ugyancsak vígan járta ugy az ifjabb, mint az öregebb nemzedek is. De megvolt az anyagi siker is, amennyiben — jölehet a multság beléptidij nélkül volt rendezve — mégis szépecskén jutott a társasági pénztárba is jótékonyok. Ugyanis a férfiak által idegen szavak kimondhatásának megváltása fejében felízetett 20 fillérekből befolyt 2 frt 70 kr, zenepénz feleslegből 7 frt 80 kr, díkezőzásokért 3 korona, bírságban 2 korona, összesen 26 korona, mely a szegény iskolás gyermekek felruházása céljából gyűmölcsözésre letéteményeztetett.

Családi estély. A futtaki kaszinó január hó 26-án tartott családi estélye minden tekintetben fényesen sikerült, dacára annak, hogy ugyane napon a szomszéd Újvidéken is O-Kéru is volt táncmultság. Epen ez alkalommal tűnt ki, hogy Futtak intelligenciája egy magában is — ha összetart — impozáns bál közönséget képez. A Futtakon amugy is kissé meglazult társas élet sok tekintetben megjavulna, ha gyakrabban rendezne a kaszinó-egylet ehhez hasonló családi estéket. A multság sikerehez nagyban hozzájárult a kaszinó vigalmi bizottság elnökének, Baracs Károlynak farsadgot nem ismerő ügybuzgalma s tapintatossága, melylyel képes volt a közönséget — régi szokásoktól elterelőleg — egy társaságá olvasztani s együtt tartani kivilágos kivríradtig, úgy hogy mindhárom négyest azonos számú: 30—30 pár táncolta. Az általános jókedvet a Futtakon sajnosan nélkülözött Bekker János-fele temesvári, jelenleg Újvidéken vendégszereplő cigányzenekar kitűnő játéka is előmozdította.

A meggazdagodás utja. Alig van már Bács-megyében község, ahol szövetkezet nem alakult volna, amely hamis pénznek jó pénzzert való ígéréttel a tehetősb parasztagadának nagyobb összegek erejéig való becsapást tűzte ki magának célul. A topolyai csendőrségnek sikerült most egy ilyen esaló bandát felfedezni és elfogni. Harom ó-kéri földesgazda, névszerint Csernovics Gergely, Vujkov Mita és Belyánszki Iván, ki allitolag a pénzhamisító gép birtokosa, tekintélyes provizió ígéréttel rávettek Brinza Mihály topolyai parasztot, hogy elvállalja a hamis pénzzel való közvetítést. Brinának különösen Csantavéren sikerült balekokat fogni. Nemeth Bálint, Németh Fabián, Benesik Jozsef és Varnyu Antal több száz frtot adtak neki, annak fejében, hogy ő tízszeres hamisítványt ígért nekik hozni. Brinza a pénzt elvitte, de a hamisítványok nem érkeztek meg. A csendőrség a dolognak nesztét venén, a nyomozást rögtön megindította. Az ó-kéri parasztek azonban megszöktek a községükből. A napokban érkezett a topolyai csendőrséghez egy távirat, miszerint Csernovics Gergely és Vujkov Mita az újvidéki vizsgálóbíró előtt önként jelentkeztek, ahol a család elkövetését beismerték. A furfangos parasztek most erős fedezet alatt Topolyára szállítják szembesítés végett. Előreláthatólag meg igen sok elfogatás lesz a környéken.

A könnyelműség utja. Kis-hegyesi levelezőnk szomorú esetről tudósít, amely élénken megvilágítja azt az utat, mely egyenesen a tönk szélére és önmagának megsemmisítésére viszi a könnyelmű, pazarló embert. Fontányi Elek jómódú, intelligens, fiatal gazda gyönyörű birtokot és tanyát örökölt. De kis-hegyesi tanyája őt csak akkor látta, ha mulatni ment oda; dolgozni, felügyelni

feleslegesnek tartotta. A folytonos dárdó mindig nagyobb és nagyobb terheket rótt a birtokra, a felügyelet hiány már messziről leritt a tanyáról, úgy nézett ki, mint az elhagyott, gazdátlan csárda. A kövér bácskai földek egymásután kerültek más kézre, mind sürűben megittották a dobot a vagyona fölött. Mikor azután már sehoh sem volt hitele, mikor már alig volt valamije, a megjavulás helyett szegényében elbujdosott s csak azt a hirt hagyta maga után, hogy így nem kell neki az élet, véget fogja vetni. Igéretét a napokban be is váltotta; Szabadkán dözsöl el még utolsó fillereit, azután kiment a vasuti töltésre és ott a budapesti gyorsvonat kerekéi alá dobta magát. A kerekék teljesen szétrocsolták a szerencsétlent. Fialat felesége és három kicsi árvája maradt hátra támasz nélkül.

Alakuló ülés. A bezdáni községi iskolaszék f. hó 24-én tartotta meg alakuló ülését. A szabályszerű eskü letétele után az iskolaszék elnökévé egybangulag dr. Flekkenstein Ferenc ügyvéd urat választották meg; alelnöke Csirszka Konrad, jegyzője Hadanich Gyula, gondnoka Bálints Mihály lett. Az iskolaszék tagjai: hivatalosak: Mészner István esp.-pleb., Blitz Adolf rabbi, Hadanich Gyula tanítótestületi kiküldött és Molnár Ferenc isk. igazgató; választottak: Hegyessy Ferenc, Bosnyák János, dr. Kovács Lajos, Knippl Ferenc, Szabó András, Palinkás András, Faddi Ferenc, Kurell Mihály, Bálints Mihály, Kelsch Ferenc.

A szaniscesi takarékpénztár zárszámadása. Ezen a bacsikai pénzüzetek között szép tekintélynek örvendő virágzó pénzüzet, mely Biehler Vilmos igazgató szakavatott és kitűnő vezetése mellett a környék bizalmát teljesen kiérdemelte, most tette közzé XXI. zárszámadását, a melyből kitűnik, hogy a betétek összege a mult évben 349,017 frt 08 kr volt. Leszámitoltatt 1.537,957 frt 05 krnyi váltó; kötelezvény kölcsön 90,499 frt 05 krt tett ki, visszleszámitoltatt 220,292 frt 43 krnyi váltó. Tiszta nyereség 9664 frt 78 kr, melyből 6000 frt esik osztalékra, a többi jutalékokra és a tartalékalap gyarapítására fordított, mely jelenleg 10,000 frtot tesz ki. A takarékpénztár által felállított katymári takarékpénztár szépen gyarapodik és 60%-nyi osztalékok fizet.

Kísértetek. Manapság ritka vendég tiszteli meg naponként Császár Ferenc zentai lakos hajlékát. Egy céhbéli kísértet. Magas, deli, pörgehajszu férfialak, azaz hogy árnyék. Igen; a falakon körül sétáló árnyék, aki parancsszóra gyertyát gyújt és olt, tesz-vesz, dörömböl, amint illik. A nép százfélékép varriálja e dolgot. Pl. azt is meséli, hogy már papot is hivatott. Császár uram a gonosz elűzésére; de nem fogott rajta a szentölt-viz, mert ahol látszott s oda szentöltek: akkor átment az átellenes oldalra. Szóval infámis egy kísértet. Ajánljuk a misztériumok és telepátia híveinek figyelmébe.

Községi rendőrség O-Kanisán. Hosszas ellenkezés után O-Kanisza képviselőtestülete is elhatározta a rendőrségnek községivé tételét s Matkovits főszolgabíró jelenlétében jan. 29-én az egész város élénk érdeklődésének közepette meg is választott 6 lovas- és 10 gyalogrendőr s Bakota Ferenc eddigi külterületi biztos 700 frt fizetéssel rendőrszervezővé, ki így jelenleg Bácskának a legboldogabb embere. Ugyanezen alkalommal a közgyűlés megállapította a kerületi rendőrfelügyelő évi fizetéséhez 450 frttal való járulást s 5 tagot kiküldött, hogy az érdeklődégekkel együttesen a rendőrfelügyelőt megválaszassák.

Temetkezési egylet. Temerinben — mint levelezőnk írja — megalakult a rég óhajtott „Temetkezési egylet“. A vezetőférfiak tevékenysége és buzgósága már abból is kitűnik, hogy az egyletnek már most 425 beiratkozott rendes tagja van.

Újabb szőlőbetegség. A földmívelésügyi miniszter körrendeletileg eltiltotta a Wolf Lipótnak Ruszt város határában levő szőlőtelepéről szőlővesszőknek szállítását. A tilalomnak oka, hogy a nevezett szőlőtelepen a szőlőtöket egy újabb ragályos betegség pusztítja. A betegségnek neme még nincs ugyan megállapítva, de a miniszter addig is szükségesnek látta a tilalmat elrendelni.

Művészet és irodalom.

Az Új Idők-nek, Herczeg Ferenc szépirodalmi lapjának már a hatodik száma jelent meg, rendkívül érdekes, változatos és irodalmi értékű tartalommal a mely teljesen jogosulttá teszi azt a nagy érdeklődést, melylyel a közönség ezt a lapot fogadta. Ebbe a hatodik számba Herczeg Ferenc irt elbeszélést A hazug címmel, Gardonyi Géza költeményt Vajjon merre tévedt? címen; továbbá közli Werner Gyula Olga című gyönyörűen illusztrált regényének folytatását; egy érdekes cikket Mikszáth Kálmántól, A király fogadóterméről és a minisztertanács üléséről; Tarkács-tól cikket a válságnak a kulisszák mögött lejátszódtól részleteiről, Bródy Sandortól társadalmi cikket a kenyérkereső asszonyokról, divatközleményt, farsangi cikket s rendkívül gazdag és változatos rovatokban ismerteti a színházi, művészeti és társadalmi eseményeket. A képek, a melyek ezt a gazdag szöveget díszítik, szebbek és jobbak, mint a minöket valaha magyar képen újság közölt. Herczeg Ferenc lapját újra melegen ajánljuk közönségünknek. Előfizetési ára negyedévre 2 forint.

Az Athenaeum Képes Irodalomtérletéből megjelent a 29-ik füzet, az előbbiekhöz hasonló gazdag tartalommal és képekkel. Ebben Bayer József befejezi a nemzeti színházról megkezdett tanulmányát, Széchy Károly pedig regibb elbeszélő irodalmunk kiváló alakjait: Vajda Petert, Kuthy Lajost és a bamar népszerűvé vált Jósika Miklóst mutatja be, ismertetővén életüket és főbb munkáikat. A füzet utolsó cikkében Baráth Ferenc b. Eötvös József ifjúságáról szól. A szöveget ezuttal is számos kép illusztrálja: Lendvayné, Jókainé, Lendvay Marton, Egressy Gábor, Vajda Péter, Kuthy Lajos, Jósika ifju és öregkori, Szontágh Gusztáv, Jósikáné és Eötvös ifjokori arcképei, Vajda siremléke, Kuthy közirata, Jósika szülőháza, szurdoki lakása és drezdai siremléke, Vajda és Jósika munkáihoz egy-egy egykoru szövegek: külön mellékletekkel pedig: Wesse-lényi Miklós nem rég fölfedezett levele az akadémia alapításáról és Kisfaludy Károly költeményeinek kézirati hasonmásai. Az egész vállalat, mely 35 füzetet fog terjedni, gyorsan közeledik befejezéséhez. Ára füzetenként 40 kr.

Színház.

Orpheus az alvilágban.

Hétfő, január 28.

Stefanidesz Károly, karmester jutalomjátékául került színre Offenbachnak ez a kiváló operettje. A közönség zsufova megtöltötte a színházat s a karmestert sürű tapsokban részesítette. A zenekar tagjai szép tehetségű vezetőjüket díszes koszorúval lepték meg.

Az előadás maga elég jó volt. A rendezésre is szokatlan gondot fordítottak; a díszítés jól festett. Kenedics, Polgár, Benkő Jolán jól játszottak.

Dolovai nábob lánya.

Kedd, január 29.

Egyike a szini évad legkevésbé sikerült előadásainak. Szinte csodálatosnak hangzik, de tényleg megessett ma este, hogy Herczeg Ferenc ezen legsikerültebb darabjának előadása alatt egyetlenegy taps sem hangzott fel s ezzel a közönség — mely pedig nem nagyon szokott fukarkodni kegyeinek nyilvánításában — maga legott megcsinálta a jogos kritikát.

Vendégünk is volt ez este Sággy Rózsika személyében, kiről — ha nem tudnók, hogy Weber Ferike helyére akarják szerződteni — saját érdekében is egy szót sem szólánk. De így mint szerződötendő tagra azt mondjuk, hogy nem szeretnők viszontlátni a színpadon. Nem színpadra termett.

Maga az előadás igen nyomott hangulatban folyt le. A kritikán aluli egyenrűbázat egész este bszantotta a közönséget. Érezkővi közhadszeregbeli gyalogos ruhájában egész este bizonyított, hogy ő huszardnagy.

Polgár a kadét szerepében semmi hatást sem ért el, a sneidig kadétból torzalakot csinált. Laczkó, mint mindig, most is jó volt, ugyszintén Gyarmathy, Hetényi és Krémer.

Cigánybáró.

Szerda, január 30.

Határozottan jó előadás volt a mai. Kenedics elemében volt; szép tenorja valóságos élvezetet nyújtott a közönségnek s mellette Turner, kivált a duettben, szinte jó volt. Mészáros Cipra szerepében szépen énekelt. Polgár mint Zsupán megint bemutatott egy jó alakítást, de mit ér ez, ha hangja nincs, inkább hagyta volna ki az egész énekrészt szerepéből, ha már nincs a társulatnál senki, aki eljátszhatná ezt a szerepet.

Gajdobra januárban.

(A falu és egészségügye. — Cigány és revolver. — Kántor és kaszinó.)

Az esztendő első hónapját azon kezdetjük, hogy a községi orvos érdekes statisztikáját közöljük szöről-szóra, amint következik.

A mult év betegforgalmát, a születéseket és haláleseteket, az orvos vizsontagságait és egyéb szakmájába vágó körülményt a tréfás Aeskulap tele jökedvel eseteli. — De adjuk át a szót az orvosnak.

„Kezeltem a mult évfolyamán összesen 791 beteget. Ezek közül meghalt 79, kik közül azonban ötöt három segítettünk megboldogulttá tenni. Rovásomra tehát csak 1/3 része az imputációnak esik. Az orvosi segélyben nem részesültek közül meghalt 34. Összesen tehát elköltözött 113. Született pedig 134. Az evi szaporulat tehát 21! Sovány esztendő!!

Éjjeli látogatást tettem 109 esetben. És pedig éjfél előtt hivatam 38-szor, éjfél után 68-szor, pontban éjfélkor 3-szor.

Erdekebb kórosateim következők: Diftéria esetem volt 88. Ezek közül meghalt 29 (33%), gyógyult 57, gyógykezelés alatt maradt 2.

Törés előfordult 5 esetben. Négy teljesen, egy részben gyógyult.

Ficam volt 19. A repozíció minden esetben sikerült. Idegen test eltávolítva lön 9 esetben, (kukoricacs és babszem, szálka, kavics, szeg, esont, golyó).

Foghuzást kiállott 44. Jól sikerült 39, nem sikerült 5. Utóbbiak cognac-kal tiltva a szomszéd orvoshoz menekültek, de további sorsukról nem tudok. — A sikerült esetekben a fogmütét alatt bikamódon óvatogott 25, kik a magas firmamentumot bögönek névzen, a delirium furibundum alatt az apám teremésével is foglalkoztak. Sziszegett 9, meg se mukkant 5.

Egyéb műtétet volt 4; kielégítő eredménnyel. Egy midási fülrepszetés nárkózis-sal.

Elmebaj előfordult egy, aki még ma is — hajóvontató-kötél segélyével — biztonságba helyezve turbékol.

Részeghez hivatam kétszer. Ezek gyomor-erupeióval rendbe hoztattak.

Boncolatom volt kettő, rá következő cudar nauséával, melylyel velejárt két napi koszt megtakarítása.

Iskolalátogatást végeztem 32-szer. Az iskolaudvart mindig kitűnő ragályfogónak találtam, a mi a makacs kántor ur érdeme.

Látelélet kiállítottam 44-et. 3 súlyos, 41 könnyű testi sértés.

Szaklapokban közzétettem 3 esetet. Egy igen érdekeset Paragáról.

Ezután az orvos tréfásan így folytatja:

„Lókurám akadt egy, mely nem sikerült. Hallom, hogy a bulkeszi veterinárius nagyot nevetett az öklebe.

Kocsiztam 146-szor, mely alkalommal földültem kétszer, kibuktam négyszer, saráglyába sülyedtem egyszer, amikor alig tudtak kigereblézni.

Gyerek-harapást szenvedtem 4-szer, 3 eset könnyű volt, egy komoly.

Kutyamarást kiállottam kétszer. Egyszer a szabóm örömeire csak az inexpressibles tátoogott a fissurák mián, máskor a komondor a kubákomba kapott belé. A dühös kujont 5 hétig vesztégzár alatt tartottam, mire beadván a kulcsot, a diófa mögötti tartarusha költözött. Engemet pedig hetenkint kétszer fölváltva a Högyes- és Pasteur-féle intézetben ojtanak a vesztégek ellen — álmomban. Megrugtak, meglöttek, kikergettek, papuceszal érintkezésbe hoztak egyszer.

Hóba sülyedtem kétszer.

A legtöbb esetben barátságosan fogadtak pácienseim. Az esetek egy negyedrésében közömbösen, passive. Összeszédtek négyszer; kétszer ráadásul még nem is fizettek.

Bolonddá tettek kétszer. Csak látni akartak — egy koronáért.

Tréfából fölzörgettek egyszer. Sorvadjon el a kezcsára!

Megesaltak egyszer. Egy hetyke szerb eltagadott 70 krajcár tiszteletdíjamat. Száradjon a lelkén!

Hazacipeltem a ragályt kétszer. Azóta ebéd, vacsora előtt jól megkefelem a feleségem.

Lakást purifikáltam kétszer. Mindig kellemetlenség. Egyszer egy fiatal kisistennel karamboláztam; itt ő húzta a rövidebbet. Mászor egy Bézi kötött belém; itt én retináltam meg. Denique: quod femina vult, valde vult!

Cigányknyhóba bocsátkoztam egyszer, de többet nem megyek bele soha! Félholtan vánszorogtam ki a füstös putriból.

Gyúrtam, maszszáltam kétszer. Egy hájgazdag mámit, meg egy ösztövért tait. Az első dagasztást a fémj kontrollizta. O the lo!!

Szerelmes letterem — gyöngeségemnél fogva egyszer. Ez egy intakta forma luculenta vala. De tájja, a vén cerberus, annyira a sarkunkba járt, hogy lángoló szerelmem füstbe ment!

Elajultam a beteg szemelattára egyszer. A kólikás páciens ezt látva, annyira magához tért szegény, hogy egy fertály óra alatt teljesen meggyógyult — patika nélkül. Tiszta vesztés egy korona!

Közös vándlingba vomitáltam a beteggel együtt, egyszer, egy tropikus napon, éjfél után egy óraker. A bedörzsolni valót félreértésből bevette a beteg egyszer. Mindjárt jobban lett tőle. Jaksum!

Pinecbe buktam egyszer. De kibúztak hamar. Különbön megjártam volna nagyon, mert üres volt a — pinec!

Padlásra másztam önakasztott embert menteni egyszer. Majd elvitt az ördög.

Vigéctet torquáltam száma névze 5 darabot. Ezek sohse fognak elfelejteni, de én se őket!

Ólomforintot esempésztek az ezüst forintokhoz háromszor. A pseudo-forintokat vásott magzataim furták ki koscsikereknek és a dona ferens tániak lábálól kezét esőköltak, azután bokáztak, meg pukedlitzak. Két hamis kethatosos pedig sarkantyutarajnak vált be a Feri fiannak.

Bábat simfeltem kétszer, mert nem akart kötélnek állni.

Hadilábon álltam a gyepmesterrel egyszer, mert gyanus paprikásbura invitálta meg a kollegáját, akinek még a báta közepe is kidagadt a vacsorától.

Himpellert kezeltem egyet a nagykoesma istállóban. A toprongyos gyültment hála fejében ektoparasitakkal dekorált föl engemet; de ezeket a szapuló lév-vizébe fulasztottam.

Pavor nocturnus fogott el háromszor. Egyszer a menydörgést ablakzörgetésnek véltem és kalauz hiányában futottam az — ispitába.

Végre, hogy finis coronet opus: önkézzel szájba röpitett 7 milliméteres revolvergolyót távolítottam el egy szilbasi muzsikus cigánytól. A moré fizetni képes nem lévén: fülembe muzsikálta a tiszteletdíjat Szilbáson, a nagy koesma szalonjában. A revolvergolyót ereklyeként őrizem ma is és véghetetlen az örömöm egy emberélet megmentése fölött, ha mindjárt inutile pondus is az istenadta. Másnap meg a helybeli kaszinó ölt meg egy muzsikust, az itteni népszerűtlen kántort, kit fölötte alkalmatlannak találván, kénytelen volt kirekeszteni keheleblől. De rá is „szögát” a kis bamis nagyon. — Poldi gyerek, a helybeli fűzfadalnok, Szvatopluk lelkes epigonja verset is faragott a kiakolbolított keresztnevére, ekepen zöngvén dalát:

Rökus, mokus,
Haza fuss,
Coki kuss!!

Most már csak lesz annyi róka-esze az eliminált Rökusnak, hogy Jasonként utra kél és Boncidától Hencidáig meg sem áll. Itt talán még lehet belőle egy modern „Botesinálta doktor”, ha előbb alaposan megismerkedik a — hársfejtéssel. — Faxit Deus!

Szomjankórász.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ.

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Alulírott község elöljárósága a megüritült községi rendőrzetű állásra újabb pályázatot hirdet és felhívja a pályázni kívánókat, hogy kellően felszerelt kérvényeiket **folyo évi február hó 16-áig** alulírott község elöljáróságához nyújtsák be.

A rendőrzetű állással a következő fizetések járnak havi utólagos részletekben a községi pénztárból: Evi fizetés 300 frt, lótarthatási átalány 100 frt, összesen 400 frt.

Kelt Szenttamásán, 1895. évi január hó 24-én.

Ivanics Izidor, Manojlovcics Izidor,
jegyző. 2-2 bíró.

183. szám.

kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Jankovác községben megüresedett s 400 frt fizetés és 50 frt lakberátalánnyal egybekötött segéd-jegyzői állásra pályázat nyitattik.

Felhívtnak mindazok, akik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy a vármegyei törvényhatósági bizottság által 6 közigy. 1887. sz. a. alkotott szabályrendeletben megkivánt képesítést, eddigi alkalmaztatásukat és erkölcsi viseletüket igazoló okmányokkal felszerelendő kérvényüket hozzám bezarolag **február hó 15-ik napjáig** nyújtsák be.

B. Almás, 1895. évi január hó 17-én.

Deák Zsigmond,
főszolgabíró.

3-2

A moholi kölesönös önszegélyző- és takarékgylet III. ülésevi zárszámadása 1894. évre.

TARTOZIK.

Mérleg-számla.

KÖVETEL.

Vagyon:		Teher:	
Leltár	200 —	Nyeremény 1892. évtől	70-34
Kötvények	42508 —	" 1893. "	889-90
Pénztárkészlet	106 69	" 1894. "	2334-12
		Takarékbetétek	3294 36
		Hetibefizetések	11580 87
			27939 46
	42814 69		42814 69

TARTOZIK.

Veszteség- és nyereség-számla.

KÖVETEL.

Kiadás:		Bevétel:	
Lakbér	90 —	Kötvénykamat	3740 25
Betétkamat	525 14	Dijak	173 90
Leltár leírás	40 —		
Adó	251 10		
Fizetések	505 10		
Kiadások	168 69		
Tiszta nyereség mint egyenleg	2334 12		
	3914 15		3914 15

Moholon, 1894. évi december 31-én.

Kovacsics Jóca s. k.,
igazgató.

Mátity Szlobodán s. k.,
könyvelő

Mátity Milan Zsvékin s. k.,
pénztárnok.

Megvizsgálta, a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítva, pontosnak találta.

Moholon, 1895. évi január hó 23-án.

A felügyelő bizottság:

Tésity Iván s. k.,
elnök.

Kirity Lyubomir s. k.

Feuer József s. k.

Nasztaszity I. Stefan s. k.

Meghívó.

A moholi kölesönös önszegélyző- és takarékgylet

III. rendes közgyűlését

1895. évi február hó 9-én délután 3 óraker a Dejánovity M. D.-féle iskola tantermében fogja megtartani, melyre a szövetezet tagjai ezennel meghívtnak.

Tárgysorozat:

1. Közgyűlési elnök és alelnök választása.
2. Az igazgatóság előterjesztése a mult évi számadásokról, a felügyelő bizottság jelentése és a felmentvény megadása.

3. Az igazgatóság és felügyelő bizottsági tagok választása.

4. A könyvelő fizetésének felemelése.

5. Két szövetezeti tag megválasztása a jegyzőkönyv hitelesítése végett.

6. Netaláni indítványok.

Moholon, 1895. évi január hó 23-án.

Az igazgatóság.

A venni szándékozók figyelmébe!

Néhai **MAYER IGNÁC** hagyatékához tartozó, de jelenleg az áruccsarnok helyiségében lévő butorokat, u. m.: **Salon- és hálószoza-garnitúra, credenz, consulok és egyes butoradarabok is jutányos áron eladók**

néhai **MAYER IGNÁC** örökösseinél.

1903. szám. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Mosorin községben egy községi szülésznői állás, évi 100 frt fizetés — és minden szülési eset után 1 frtnyi díjjal, választás útján betöltendő s elnyerése iránt, képesítési okmányokkal felszerelt folyamodványok, melyekben a kor és a nyelvismert is kitüntetendő, Vojnits István titeli főszolgabíró urhoz **folyo évi február hó 15-ig** betérjesztendők.

Mosorinban, 1895. évi január hó 22-én.

Eremics Milán, Bedov Milán,
jegyző. 3-2 bíró.

327. szám. 1895.

Pályázati hirdetmény.

A bajai szolgabírói járáshoz tartozó Csávoly községben elhalozás folytán a községi irnok-végrehajtói állás üresedésbe jövén, ezen állás betöltése végett pályázatot nyitok.

Felívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám **folyo évi február hó 7-ig** benyújtsák. Ezen állás évi javadalmazása 300 forint és 50 frt lakbér.

Baján, 1895. évi január hó 22-én.

Főszolgabíró hiv. távol:

Nikollts,
szolgabíró.

2-2

63. szám. 1895.

HIRDETME NY.

Alulírott községi elöljáróság részéről az üresedésben lévő rendőrzetű állásra — melylyel 300 frt készpénz fizetés, havi utólagos részletekben, van összekötve — ezennel pályázat hirdettnak.

A megválasztott az egyenruhát sajátjából tartozik fedezni.

A kellően felszerelt kérvények **1895. évi február hó 20-áig** Kolozsváry Sándor újvidéki járási főszolgabíró urnál nyujtandók be.

Kiszács, 1895. évi január hó 24-én.

Az elöljáróság.

3-

Kitünő minőségű bácskai kendermag és búkköny

kapható

Bárány Lipót és fia

cégnél Zomborban.

3-3

451. szám.

kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye apatini járásának főszolgabírája részéről az Apatin községében megüresedett második segédjegyzői és ennek betöltésével esetlegesen üresedésbe jövő irnoki állásra — melylyel 600, illetve 400 frtnyi évi javadalmazás jár — ezennel pályázat hirdettnak.

A pályázni kívánók felhívtnak, miszerint kellőleg felszerelt és egyebek között főleg a segédjegyzői állásra jegyzői oklevéllel is ellátandó kérvényüket **folyo évi február hó 18-ig** nyújtsák be.

Megjegyeztnak, hogy a választás Apatinban a községházán február hó 19-ik napján délutáni 3 óraker fog megtartatni.

Apatin, 1895. évi január hó 22-én.

HAUKE IMRE,

főszolgabíró.

2-2

380. szám.

kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye bajai járáshoz tartozó Bátormonostor, Csataalja, Baracska, Dautova, Szántova és Beregh községek részére Dautova székhelylyel rendszeresített s jelenleg üresedésben lévő körállatorvosi állásra pályázatot nyitok.

Ezen körállatorvosi állás évi javadalmazása 600 frt készpénz előleges havi részletekben, ezenkívül a községek hivatalos bejárása alkalmával díjmentesen kiszolgáltatandó fuvar és az állatok gyógykezeléséért az 1888. évi XVI. t. c. 130. §-a szerint szerződésszerűen biztosított díjazás.

A megválasztott körállatorvos állását azonnal elfoglalni tartozik.

Felívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az 1883. évi I. t. c. és az 1888. évi VII. t. c. értelmében felszerelendő kérvényüket hozzám **folyo évi február hó 7-ig** nyújtsák be.

A választás folyo évi február hó 8-án délelött 9 óraker alulírott szolgabírói hivatalos helyiségében fog megtartatni.

Baján, 1895. évi január hó 22-én.

Főszolgabíró hiv. távol:

Nikollts,
szolgabíró.

2-2

Egész
Fel
Negy
A l
szerke
a lap

Egyes

A kö

A na

keresztül

A közigaz

lat parlau

szágygülo

ma biztos

ezzel, a k

keresztül

szemben

fog tanus

Dezső, bo

érdekes fe

tülvitelém

gyakorlat

mellett ép

tulajdonsá

pártnál, ha

nál is me

szívesen r

czel Dezső

ígérő tele

értjük a

szónoki po

menti szón

képpen van

Dezső ép

lensége m

nagyhang

nagy lára

épen sem

az egész

bizalomtel

alkotó re

jogos igé

Perezé